

חוק הריבית, התשי"ז-1957¹

1. בחוק זה -
"מילוה" - כל עיסקת־אשראי, לרבות נכיון־שטר והעברת־חוב על פי שטר בדרך אחרת;
"ריבית" - כל תמורה הניתנת בקשר עם מילוה ויש בה משום תוספת לקרן, לרבות דמי־עמילות ודמי־נכיון המשתלמים כאמור, בין שנקראים בשם ריבית ובין שנקראים בשם אחר למעט כל סכום המתווסף לקרן עקב תנאי הצמדה לשער החליפין של המטבע הישראלי, למדד המחירים לצרכן או למדד אחר שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
"ריבית מופרזת" - ריבית ששיעורה עולה על השיעור המכסימלי שנקבע לפי סעיף 3 של חוק זה או סעיף 56 לחוק בנק ישראל, התשי"ד-1954 (להלן - חוק הבנק);
"בית־משפט" - לרבות בורר.

הגדרות
(תיקון התשנ"ב)

2. (בוטל).

(תיקון התשנ"ב)

3. (א) שר האוצר רשאי, לאחר התייעצות עם נגיד בנק ישראל ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע בצו, דרך כלל או לסוגים של מילווה, את שיעור הריבית המכסימלי שמלוה רשאי לקבל מן הלווה, ואת התנאים לצבירת הריבית בעד תקופות פחותות משלושה חדשים.

סמכות לקבוע
שיעור ריבית
מכסימלי
(תיקונים: התשל"ג,
התשס"ב)

(1א) בבוא שר האוצר לקבוע מעת לעת, לפי סעיף קטן (א) את שיעור ריבית הפיגורים המכסימלי לגבי הלוואה לדיור כמשמעותה בחוק הלוואות לדיור, התשנ"ב-1992, או לגבי הלוואה שנתן תאגיד בנקאי המובטחת במשכנתה על דירת מגורים (בסעיף קטן זה - ההלוואה) יתחשב שר האוצר בריבית הנוהגת בבנקים לגבי יתרות חובה בחשבונות עובר ושב; לענין סעיף קטן זה -

1. ס"ח 219, התשי"ז (6.2.1957), עמ' 58.
תיקונים: ס"ח 672, התשל"ג (23.11.1972), עמ' 12;
ס"ח 1284, התשמ"ט (9.8.1989), עמ' 96;
ס"ח 1386, התשנ"ב (6.3.1992), עמ' 112;
ס"ח 1837, התשס"ב (21.3.2002), עמ' 215.

"ריבית פיגורים" - ריבית המשתלמת על סכום כלשהו בקשר עם ההלוואה שלא שולם במועד פירעונו, בעד התקופה שבין המועד שנקבע בתנאי ההלוואה לפירעונו של אותו סכום לבין מועד פירעונו בפועל;

"משכנתה" - לרבות משכון על זכויות לגבי דירת מגורים והתחייבות אחרת לרישום משכנתה כאמור.

(ב) שר האוצר לא ישתמש בסמכותו לפי סעיף קטן (א) לגבי סוג מילווה, כל עוד חל עליהם צו של נגיד בנק ישראל לפי סעיף 56 לחוק הבנק; ולא ישתמש נגיד בנק ישראל בסמכותו לפי סעיף 56 האמור לגבי סוג מילווה שחל עליהם צו שר האוצר.

4.	לא ידרוש אדם ולא יקבל ריבית מופרזת.	איסור ריבית מופרזת
5.	לא ידרוש אדם ולא יקבל ריבית דריבית שנצטברה בתקופות פחותות משלושה חדשים אלא במידה שצבירת הריבית הותרה בצו לפי סעיף 3.	איסור צבירת ריבית (תיקון התשל"ג)
6.	מצא בית־משפט, כי ריבית שאדם פלוני שילם או התחייב לשלם, היא ריבית מופרזת יפחית הוא את הריבית לשיעור המכסימלי שנקבע לגבי אותו סוג מילווה וישחרר את הלווה מחובתו לתשלום הריבית העודפת או יחייב את המלווה בהחזרתה, הכל לפי הענין; ורשאי בית המשפט לפתוח למטרה זו כל חשבון שנסגר, על אף כל הסכם שבין בעלי הדין.	הפחתת ריבית מופרזת
7.	הנותן מילווה בריבית מופרזת או המקבל ריבית מופרזת, דינו - קנס 10,000 לירות או פי־חמישה מסכום הריבית המופרזת; הוראה זו לא תחול על פקדונות במוסד בנקאי כמשמעותו בחוק הבנק.	ענישים
8.	על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט בהליכים לפי סעיפים 6 ו־7 לקבל כראיה עדות בעל־פה וכן להסתפק בעדות־יחיד.	ראיות
9.	בטלים -	ביטולים
- (1) החוק העותומני על הריבית מיום 9 רג'ב 1304 (9 באפריל 1887);
- (2) פקודת הריבית (השער החוקי);
- (3) פקודת ההלוואות בריבית קצוצה, 1934;
- (4) פקודת ההלוואות (גביית ריבית), 1938.

הוראות מעבר

10. מילווה שניתן לפני תחילתו של חוק זה יחולו עליו הוראות החוקים האמורים בסעיף 9 כאילו חוק זה וסעיף 78 לחוק הבנק לא נכנסו לתקפם, ובלבד שסעיף 4 לחוק העותומני על הריבית מיום 9 רג'ב 1304 (9 באפריל 1887) לא יחול על מילווה כאמור שניתן לחברה והמובטח באיגרת-חוב כמשמעותה בפקודת החברות.

תחילה

11. תחילתם של חוק זה ושל סעיף 78 לחוק הבנק היא ביום כ"ח באדר א' התשי"ז (1 במרס 1957).

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה